U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Jana Vyklického, v právní věci žalobce: **V. X. C.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3/936, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2010, č. j. OAM-208/LE-LE05-LE05-2010, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2011, č. j. 1 Az 16/2010 – 51.

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného, jímž byla zamítnuta jeho žádost o mezinárodní ochranu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Nejvyšší správní soud stěžovateli dne 11. 7. 2012 neúspěšně doručoval poučení o probíhajícím řízení o kasační stížnosti na adrese B. 1668/12, P. 4, kterou jmenovaný uvedl v kasační stížnosti. Předmětná zásilka byla zdejšímu soudu vrácena s poznámkou, že se stěžovatel na uvedené adrese nezdržuje. Nejvyšší správní soud se proto obrátil na Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, a na Ředitelství služby cizinecké policie s žádostmi o zjištění současného místa pobytu stěžovatele. Z jejich vyjádření, doručených zdejšímu soudu dne 10. 9., respektive 13. 9. 2012, vyplynulo, že výše uvedená adresa je posledním známým místem pobytu stěžovatele. Ředitelství cizinecké policie však ve své odpovědi zdůraznilo, že stěžovatel na uvedené adrese pobýval u pana V. T. Nejvyšší správní soud proto na základě tohoto zjištění učinil dne 10. 10. 2012 opětovný pokus o doručení předmětné písemnosti stěžovateli na adrese jeho posledního známého místa

pobytu. Zásilka však byla zdejšímu soudu opět vrácena s tím, že se stěžovatel z uvedené adresy odstěhoval.

Podle ustanovení § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."), ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

Nejvyšší správní soud vzhledem k tomu, že se stěžovatel již nezdržuje na poslední známé adrese a jeho současný pobyt není znám, řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu.

Nejvyšší správní soud v dané věci nepřehlédl, že stěžovatel v řízení o kasační stížnosti není zastoupen advokátem, což je podle § 105 odst. 2 s. ř. s. jedna z nezbytných podmínek jejího projednání. Zdejší soud nicméně podotýká, že pokud v azylové věci nastane situace, kdy u stěžovatele, který je žadatelem o azyl, nelze zjistit místo jeho pobytu, je na místě upřednostnit postup podle § 33 zákona o azylu a řízení o kasační stížnosti zastavit, bez ohledu na to, zda kasační stížnost má všechny zákonné náležitosti a zda jsou splněny všechny podmínky řízení. Udělení státního občanství České republiky stěžovateli, úmrtí stěžovatele, neznámé místo jeho pobytu či další podmínky uvedené v § 33 zákona o azylu jsou totiž natolik významné, že jejich naplnění znamená faktickou nemožnost pokračovat v soudním přezkumu. Ostatně současné znění zákona o azylu ani další prostor pro jiný způsob rozhodnutí soudu nevytváří. Z toho důvodu by v dané věci bylo zcela nadbytečným činit jakékoliv kroky k odstranění nedostatku povinného zastoupení stěžovatele.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. listopadu 2012

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu